

**ΟΜΙΛΙΑ
ΤΟΥ
ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΚΑΙ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΑ.ΣΟ.Κ.
ΚΩΣΤΑ ΣΗΜΙΤΗ**

**ΣΤΗΝ ΤΑΚΤΙΚΗ ΣΥΝΟΔΟ
ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ**

Σάββατο, 11 Απριλίου 1998

Σύντροφοι και συντρόφισσες,

Η Κεντρική μας Επιτροπή συνέρχεται σε μία κρίσιμη στιγμή του κυβερνητικού μας έργου, σε μια κρίσιμη στιγμή για την χώρα. Το μεταρρυθμιστικό και εκσυγχρονιστικό έργο της λαϊκής εντολής του Σεπτεμβρίου του 1996 βρίσκεται σε μία από τις πιο σημαντικές φάσεις της υλοποίησης του. Από την ολοκλήρωση αυτών των μεταρρυθμίσεων δεν εξαρτάται μόνον η επιτυχία και η ποιότητα του κυβερνητικού μας έργου. Δεν δίνουμε σήμερα την μάχη ενός κόμματος ή μιας κυβέρνησης. Η επιτυχία της πολιτικής που εφαρμόζουμε είναι ταυτόσημη με τις τύχες της χώρας. Σήμερα όσο ποτέ αποδεικνύεται ότι η πολιτική που χαράξαμε και προτείναμε στον ελληνικό λαό προάγει και προασπίζει αποφασιστικά τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα της χώρας. Οι στόχοι της πολιτικής μας δεν αφορούν συγκυριακές διευθετήσεις και ρυθμίσεις. Δεν είναι «μερεμέτια» και εξωραϊσμοί στα «κακώς κείμενα». Η χώρα αλλάζει, η χώρα πάει μπροστά, η χώρα κερδίζει έναν έναν τους μεγάλους της στόχους. Η Ελλάδα δεν είναι σήμερα στο περιθώριο. Η Ελλάδα είναι σήμερα στην καρδιά, στην πρώτη γραμμή των μεγάλων ευρωπαϊκών εξελίξεων.

Όπως γνωρίζετε, βρισκόμουν στο Λονδίνο για την Ευρω-Ασιατική συνάντηση κορυφής, πρώτα, και για την συνάντηση των πρωθυπουργών των Σοσιαλιστικών Κομμάτων του Ευρωπαϊκού Σοσιαλιστικού Κόμματος, που πραγματοποιήθηκε αμέσως μετά.

Θεωρώ σκόπιμο να παρουσιάσω στην Κεντρική Επιτροπή ορισμένα ουσιώδη συμπεράσματα από αυτές τις δύο συναντήσεις, από τις σημαντικές αλλά και χρήσιμες εργασίες που πραγματοποιήθηκαν.

Κεντρικό θέμα της Ευρωασιατικής Συνάντησης Κορυφής ήταν η κρίση στη Νοτιοανατολική Ασία και οι επιπτώσεις που είχε ή μπορεί να έχει στις οικονομίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όλοι μπορούμε να θυμηθούμε ότι πρόσφατα η κρίση στη Νοτιοανατολική Ασία είχε επιπτώσεις στην ελληνική οικονομία: πτώση του Χρηματιστηρίου, κερδοσκοπικές επιθέσεις στη δραχμή, αβεβαιότητα στην ελληνική αγορά. Κοινή διαπίστωση όλων ήταν ότι στη νέα εποχή της παγκοσμιοποίησης η μακρινή Ασία είναι πια δίπλα μας. Ότι μια οικονομική κρίση οπουδήποτε στον πλανήτη μπορεί να μεταφερθεί και να κτυπήσει αστραπιαία οποιαδήποτε

οικονομία που διαπλέκεται στο διεθνές σύστημα. Ότι η οικονομική σταθεροποίηση σε παγκόσμια κλίμακα αποτελεί πρώτη προτεραιότητα για να αποτρέπει την εκδήλωση και μεταφορά τέτοιων κρίσεων. Κοινή διαπίστωση ήταν επίσης ότι παίζουν τεράστιο ρόλο και οι κινήσεις κεφαλαίων σε παγκόσμια κλίμακα και ότι θα πρέπει να στρέψουμε την προσοχή μας, ιδίως στις κινήσεις κερδοσκοπικών κεφαλαίων να υπάρχει διαφάνεια, γνώση και έλεγχος. Είναι ίσως η πρώτη φορά που το θέμα αυτό τέθηκε τόσο επιτακτικά.

Δεύτερο μεγάλο ζήτημα υπήρξε ο φόβος των ασιατικών χωρών ότι η ΟΝΕ θα αναδειχθεί σε πρωταγωνιστικό πόλο οικονομικής πολιτικής σε παγκόσμια κλίμακα που θα απειλήσει τις οικονομίες τους. Η απάντησή μας είναι ότι η επιδίωξή μας είναι να υπάρξει ένας πολυπολικός κόσμος (και η Λατινική Αμερική και η Αφρική θα πρέπει να αναπτυχθούν). Η πορεία αυτή δεν είναι μια πορεία προς αυξημένο προστατευτισμό, αλλά μια πορεία που οδηγεί σε όλο και περισσότερη διασύνδεση-διαπλοκή και ταυτόχρονα ανάπτυξη των Οικονομιών. Πρόθεση και πολιτική των ευρωπαϊκών κρατών είναι η στενότερη συνεργασία, γιατί είναι σαφές ότι η ανάπτυξη του ενός εξαρτάται και καθορίζεται από την ανάπτυξη του άλλου.

Η Διάσκεψη Κορυφής υπήρξε ιδιαίτερα σημαντική, γιατί έδειξε πολλαπλά την ταχύτητα με την οποία γύρω μας αλλάζουν τα πράγματα. Πριν δέκα χρόνια ίσως δεν θα ήταν νοητή. Δεν θα μπορούσαν να επικυριαρχήσουν τέτοια ζητήματα σε μια συνάντηση κορυφής. Δεν θα μπορούσαν να κάθονται στο ίδιο τραπέζι και να μιλούν για συνεργασία αυτοί που προχθές ήταν αντίπαλοι. Δεν θα μπορούσε η ίδια η Ελλάδα να μετέχει σε συζητήσεις και αποφάσεις για ζητήματα της παγκόσμιας οικονομίας πολύ πιο πέρα από τα σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η Διάσκεψη Κορυφής

Έδειξε όμως και για άλλη μια φορά τη στρατηγική σημασία ^{ισότιμη συμμετοχή στην Ευρωπαϊκή Ένωση} που έχει η πολιτική μας για ~~σταθεροποίηση της οικονομίας~~ ~~μας και ανάπτυξη για έγκαιρη συμμετοχή στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση.~~

Έδειξε

Ότι καμία χώρα δεν μπορεί να προχωρήσει μόνη της. Χρειάζεται να συμμετέχει σε υπερεθνικά σχήματα για να αντιμετωπίσει τις εξελίξεις της παγκοσμιοποίησης. Η μοναχική πορεία οδηγεί σε οικονομική αστάθεια και αρνητική για την ανάπτυξη αβεβαιότητα. Η μη συμμετοχή μας στην ΟΝΕ θα σημαίνει οικονομική αστάθεια, υψηλότερα ^{αυεργία} επιτόκια, μεγαλύτερο πληθωρισμό, χειροτέρευση των βιοτικών

συνθηκών. Η συμμετοχή στην Ευρωπαϊκή Ένωση και την ΟΝΕ είναι μέσο για περισσότερο εισόδημα, περισσότερη απασχόληση.

Η σημερινή παγκόσμια πολιτική σκηνή δεν επιτρέπει ούτε άγνοια ούτε επανάπαυση σε καμιά χώρα, όσο μεγάλη ή μικρή και αν είναι. Η παγκοσμιοποίηση είναι μια πραγματικότητα που ή την αντιμετωπίζεις δυναμικά, ή πρέπει να είσαι έτοιμος να καταβάλλεις το σκληρό αντίτιμο του αυτοαποκλεισμού σου. Η χάραξη μιας εθνικής πολιτικής στις σημερινές συνθήκες δεν μπορεί να γίνεται με την στάση του απομονωτισμού. Δεν μπορείς σήμερα να συμπεριφέρεσαι σαν να μην έχει αλλάξει τίποτε στον κόσμο γύρω σου. Δεν μπορείς να καλείς σε πολιτικές, που δεν ισχύουν ούτε για την Κομμουνιστική Κίνα και πιθανόν δεν θα τις εφάρμοζε ούτε ο Φιντέλ Κάστρο, αν δεν αντιμετώπιζε τον αμερικάνικο αποκλεισμό. Δεν μπορείς να καλείς σε πολιτικές που αυτομάτως, όχι μόνον σε αποκλείουν από την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά σε αποκλείουν από την διεθνή σκηνή.

Σύντροφοι και συντρόφισσες,

Εξίσου σημαντική ήταν η συνάντηση με τους συντρόφους σοσιαλιστές αρχηγούς των εταίρων μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Έθεσα και όχι μόνο εγώ το ερώτημα που πάμε, πια Ευρώπη θέλουμε να διαμορφώσουμε.

Σε ποια κατεύθυνση θα πρέπει να προχωρήσουμε ώστε η πολιτική της Ε.Ε. να προσφέρει κυρίως αυτό που είναι το ζητούμενο αυτή τη στιγμή: περισσότερες θέσεις εργασίας.

Υπάρχει κοινή συμφωνία ότι η προσπάθεια για την Οικονομική και Νομισματική Ένωση (ΟΝΕ) πρέπει να συνεχιστεί, γιατί αυτή η προσπάθεια είναι εκείνη που εξασφαλίζει στους πολίτες ένα χαμηλό πληθωρισμό, περιορισμένα ελλείμματα, γι' αυτό και επενδύσεις και χαμηλά επιτόκια. Γι' αυτό και μεγαλύτερη δυνατότητα οικονομικής δραστηριότητας. Η προσπάθεια αυτή για την ΟΝΕ, με απλά λόγια, εξασφαλίζει καλύτερες βιοτικές συνθήκες. Αυτή ήταν η ομόφωνη άποψη.

Το ερώτημα όμως που τίθεται, είναι εάν θα πρέπει, στο σχήμα που έχει διαμορφωθεί, να γίνουν κάποιες αλλαγές. Αν για παράδειγμα, θα πρέπει να υπάρξει αυτό που είχε λεχθεί και παλαιότερα, δηλαδή μια οικονομική κυβέρνηση της Ευρώπης. Αν θα πρέπει να υπάρχει ένας πυρήνας, που θα καθορίζει και την οικονομική πολιτική ή θα πρέπει η οικονομική πολιτική να καθορίζεται από τα όργανα, όπως έχουν διαμορφωθεί σήμερα.

Ένα δεύτερο ερώτημα είναι τι άλλο πρέπει να γίνει, ώστε να αυξηθούν οι δυνατότητες απασχόλησης. Μήπως θα πρέπει για παράδειγμα, να υπάρχει μια πολιτική, η οποία με ομόλογα να εξασφαλίσει τα απαραίτητα κεφάλαια για μεγάλα έργα και άλλες δραστηριότητες; Και τέλος, μήπως θα έπρεπε κοντά στα όσα καθορίζει το Σύμφωνο Σταθερότητας να υπάρχει και ένα πλαίσιο για θέματα ανάπτυξης και απασχόλησης; Από μια τέτοια συζήτηση βεβαίως δεν μπορούν να προκύψουν άμεσες απαντήσεις.

Αυτό το οποίο εγώ τόνισα, μαζί με άλλους συναδέλφους είναι ότι είναι καιρός πια να καθίσουμε στο Ευρωπαϊκό Σοσιαλιστικό Κόμμα ~~και τα κύρια ή τα κεντρικά σοσιαλιστικά κόμματα (το Γαλλικό, το Εργατικό, το Γερμανικό)~~ να

X

διαμορφώσουμε συγκεκριμένες προτάσεις πολιτικής. Γιατί εάν το Φθινόπωρο έχουν τα σοσιαλιστικά κόμματα, πραγματικά όχι μόνον την πλειοψηφία, αλλά και τη δυνατότητα αλλαγής πολιτικής, πρέπει να φανεί η αλλαγή αυτής της πολιτικής.

Σε ό,τι αφορά στην ανεργία εγώ τόνισα ότι θα πρέπει να δούμε δύο πλευρές:

- Η πρώτη σημαντική πλευρά είναι ότι η απασχόληση, επειδή συνδέεται άμεσα με την αξιοπρέπεια του ατόμου, πρέπει να έχει ορισμένα χαρακτηριστικά. Να έχει τα χαρακτηριστικά της σταθερότητας, να έχει τα χαρακτηριστικά που δίνουν στον εργαζόμενο κάποια βεβαιότητα για το μέλλον. Να μην αισθάνεται ανασφάλεια. Δεν πρέπει μόνο να βλέπουμε την πλευρά της ανεύρεσης μιας δουλειάς, αλλά πρέπει να βλέπουμε και την πλευρά της εξασφάλισης, σε μόνιμη βάση, αυτής της δουλειάς για να μπορεί ο εργαζόμενος να αναπτύσσει τις δυνατότητες και τις ικανότητές του.
- Ένα δεύτερο σημείο είναι ότι οι πολιτικές μας πρέπει να είναι και μέσο για αύξηση και βελτίωση του εισοδήματος για καλύτερες συνθήκες ζωής. Επομένως, η πολιτική δεν

μπορεί να επικεντρώνεται μόνο στην εκμάθηση του εργαζόμενου, αλλά πρέπει παράλληλα να επικεντρώνεται και στη διεύρυνση των δυνατοτήτων, καθώς επίσης και στη συνεχή οικονομική εξέλιξη και ανάπτυξη, ώστε να εξασφαλισθούν καλύτερες συνθήκες ζωής.

Όλα αυτά που σας ανέφερα προηγουμένως συνδέονται με ένα άλλο πρόβλημα που συζητήσαμε, εξίσου σημαντικό με τα προηγούμενα. Πρόκειται για το χαρακτήρα του Σοσιαλισμού, για την Αριστερά ή για τη Νέα Αριστερά και την Κεντροαριστερά. Το πως δηλαδή θα πρέπει να προσαρμοσθούν τα σοσιαλιστικά κόμματα στις νέες εξελίξεις.

Σ' αυτό το σημείο πιστεύω, ότι όλοι είμαστε σύμφωνοι, πως οι συνθήκες σήμερα επιβάλλουν διαφορετικές προσεγγίσεις. Ότι αυτά τα οποία ίσχυσαν για πάρα πολλά χρόνια, σε σχέση με την οικονομική πολιτική (π.χ. η άποψη ότι η ενίσχυση της ζήτησης αρκεί), σε σχέση με τις ενισχύσεις που δίνει το κράτος (π.χ. η άποψη ότι πρέπει να υπάρχει καθολικότητα και να μην εξετάζονται οι επί μέρους ανάγκες) χρειάζονται επανεξέταση.

Ήμασταν ακόμη όλοι σύμφωνοι ότι στις σημερινές πια κοινωνικές συνθήκες, τα μεσαία στρώματα παίζουν έναν αποφασιστικό ρόλο και επομένως χρειάζονται πολιτικές που να κερδίζουν αυτά τα μεσαία στρώματα. Τα σοσιαλιστικά κόμματα δεν είναι πια κόμματα που εκπροσωπούν μόνο την εργατική τάξη, όπως συνέβαινε κυρίως στις χώρες όπου το συνδικαλιστικό κίνημα ήταν αναπτυγμένο και ένα πολύ μεγάλο ποσοστό του πληθυσμού ήταν βιομηχανικοί εργάτες.

Δηλαδή η έννοια της Νέας Αριστεράς είναι μια έννοια που εκπηγάει από την Αριστερά, είναι συνέχεια της Αριστεράς. Όπως και η έννοια της Κεντροαριστεράς είναι μια έννοια, η οποία ταυτίζεται με τις νέες εξελίξεις.

Στο πλαίσιο αυτό τέθηκε και το θέμα αν θα υπάρξουν συνεννοήσεις και με άλλα κόμματα, τα οποία δεν έχουν καθαρά σοσιαλιστικό χαρακτήρα και δεν συμμετέχουν στη Σοσιαλιστική Διεθνή. Η άποψη ήταν ότι θα μπορούν να υπάρξουν συζητήσεις με αυτά τα κόμματα, θα μπορούν να υπάρξουν επαφές, αλλά πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι με μερικά από αυτά έχουμε βασικές διαφορές και ότι οι κοινωνίες, όπου βρίσκονται τα κόμματα αυτά (όπως το Δημοκρατικό Κόμμα των Ηνωμένων Πολιτειών) είναι πολύ διαφορετικές

από τις ευρωπαϊκές κοινωνίες. Και εμείς, επειδή έχουμε μια σοσιαλιστική παράδοση, μέσα σ' αυτή την παράδοση θα πρέπει να επιδιώξουμε την προσαρμογή των στόχων μας.

Τέλος, η συνάντηση αυτή έκλεισε με τη διαπίστωση, που θέλω και εγώ να τονίσω ιδιαίτερα, ότι η προσπάθειά μας δεν μπορεί να περιορίζεται στην αναμόρφωση του κράτους πρόνοιας και στην εφαρμογή της οικονομικής πολιτικής. *απ' μόνου*

Η προσπάθειά μας αφορά τον άνθρωπο και τις δυνατότητές του. Η προσπάθειά μας αφορά μία άλλη λειτουργία της κοινωνίας. Υπάρχει ένας ολόκληρος κύκλος προβλημάτων που σχετίζεται με την ποιότητα ζωής, από την Υγεία, την Παιδεία, την Προστασία του Περιβάλλοντος, την εγκληματικότητα και τα ναρκωτικά, μέχρι και ειδικότερα θέματα όπως είναι η Κατοικία, η Πολεοδομία κλπ, όπου θα πρέπει να κινητοποιηθούν οι δυνάμεις μας, να κινητοποιηθούν τα σοσιαλιστικά κόμματα. Γιατί εκεί ακριβώς φαίνεται κοντά στα *από τους ευρωπαϊκούς και φιλελεύθερους* άλλα και η διαφορά που έχουμε και η ανάγκη να βοηθήσουμε για καλύτερες συνθήκες ζωής. *χ*

Σύντροφοι και Συντρόφισσες,

Σας έδωσα το στίγμα των μεγάλων ζητημάτων όπως αποτυπώθηκαν στη Σύνοδο Κορυφής στο Λονδίνο. Και το ερώτημα είναι τι κάνουμε εμείς.

Σε ό,τι αφορά στη δική μας προσπάθεια στο εσωτερικό μέτωπο, έχουμε επιτύχει σημαντικά βήματα για την ανάπτυξη και τη διασφάλιση της ευημερίας για το σύνολο του ελληνικού λαού. Δεν θα εξετάσω ~~αυτό~~ ^{της αναταραχής} το θέμα σήμερα. Θα έχουμε ευκαιρία στην επόμενη Κεντρική Επιτροπή να συζητήσουμε γι' αυτό.

Η ελαφύς της
φραγής στο
Μηχανισμό
Δυναμικών
τιμών (σοι-
μιών είναι ένα
ιδιαίτερα
σημαντικό
πρόβλημα. Αποδοκίμηση,
τόσο τη διεύθυνση
αναγνώριση
της ερωσώ-
δειας μας στο
και την οο-
σιαστική εω-
τοχία της.

Θα αναφερθώ σ' ένα μόνο σημείο με αφορμή την Ο.Α.
Η ανάπτυξη σήμερα είναι άρρηκτα συνδεδεμένη και με τον μετασχηματισμό του κρατικού τομέα της οικονομίας. Στόχος της κυβέρνησης δεν είναι να αποδομήσει το κράτος, να συρρικνώσει το Κράτος-Πρόνοιας, να δημιουργήσει άσκοπες κοινωνικές ρήξεις στο όνομα ιδεολογημάτων.

Στόχος μας είναι :

- Να μετατρέψουμε ένα ευρύτατο παραγωγικό δυναμικό που λειτουργεί παραλυτικά για την υπόλοιπη οικονομία, σε ένα βιώσιμο και δυναμικό πόλο ανάπτυξης.
- Να δημιουργήσουμε και στη χώρα μας δομές λειτουργίας των κρατικών επιχειρήσεων, που θα τις κάνουν ανταγωνιστικές, θα τις μετατρέψουν σε πηγές πλεονάσματος, το οποίο θα ωφελεί την κοινωνία και την οικονομία μας συνολικότερα.
- Να δημιουργήσουμε ένα δημόσιο τομέα τέτοιο, που ο χρήστης να αισθάνεται ότι του παρέχει σωστές και σύγχρονες υπηρεσίες, τον εξυπηρετεί, και ότι σέβεται τη φορολογική συμβολή του κοινωνικού συνόλου.

Οι στόχοι αυτοί είναι αναγκαίοι, είναι στρατηγικοί για την ανάπτυξη της χώρας. Η πραγματοποίησή τους είναι επιτακτική εδώ και τώρα. Η οικονομία δεν μπορεί να προχωρήσει γρήγορα αν η μεγάλη προσπάθεια που κάνουμε για την περιστολή των δημοσιονομικών ελλειμμάτων ακυρώνεται από την αδικαιολόγητα ελλειμματική λειτουργία ειδικών τμημάτων του δημόσιου τομέα. Σε μακροπρόθεσμη βάση, η ισχυροποίηση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας

μας αποτελεί κρίσιμο όρο της κοινωνικής ευημερίας. Αν δεν αποφασίσουμε ότι το παραγωγικό τμήμα της οικονομίας, ιδιωτικό και δημόσιο, πρέπει να λειτουργεί με ανταγωνιστικούς όρους, και ο δημόσιος τομέας με όρους αποτελεσματικής αξιοποίησης των διαθέσιμων πόρων, η πιο απλά, σεβασμού της φορολογικής θυσίας του πολίτη, τα όρια της αναπτυξιακής μας πορείας θα είναι πολύ στενά. Έχουμε υποχρέωση ιδιαίτερα απέναντι στους νέους να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις να έχουν περισσότερες δυνατότητες απασχόλησης, μόρφωσης, αύξησης του εισοδήματος, για καλύτερες συνθήκες ζωής.

Ορισμένοι σύντροφοι ισχυρίζονται, ότι το κόμμα μας έχει αποξενωθεί από ομάδες και στρώματα που παραδοσιακά το στηρίζουν. Η πολιτική μας ούτε αδιαφορεί για τις επιπτώσεις στους εργαζόμενους ούτε αγνοεί τα προβλήματα που συναντά καθημερινά ο μισθωτός, ο αγρότης, ο συνταξιούχος. Η πολιτική μας θέλει να δώσει λύσεις στα προβλήματα που τους απασχολούν. Η πολιτική μας θέλει να εξασφαλίζει μακροπρόθεσμα βελτιούμενες συνθήκες ζωής. Εμείς αποφεύγουμε τις εύκολες λύσεις που ικανοποιούν τον ένα ή τον άλλον σήμερα αλλά επιτείνουν τα προβλήματα στο μέλλον. Έχουμε όλοι αρνητική εμπειρία από επιφανειακά

δημοφιλή μέτρα που αποβαίνουν σε βάρος εκείνων που κατ' όνομα εξυπηρετούν. Η περίοδος αυτή είναι δύσκολη. Εμείς δίνουμε σημαντική μάχη για τους εργαζόμενους. Έχουμε κάνει τα δύο τελευταία χρόνια σημαντικά βήματα. Κριτήριο για μας είναι και θα είναι με ποιό τρόπο θα υπάρξει σταθερή και μόνιμη βελτίωση του επιπέδου ζωής. Πώς το αύριο θα είναι πραγματικά καλύτερο από το σήμερα. Πώς δεν θα υπάρξουν πισωγυρίσματα. Πώς το κάθε βήμα μας θα είναι ένα βήμα προς τα εμπρός για τον ελληνικό λαό.

~~Θέλω να τονίσω και το εξής.~~ Σύντροφοι, συντρόφισσες

Μία πολιτική κρίνεται από τα αποτελέσματά της σε σχέση με τους στόχους. Αν είμαστε κοντόφθαλμοι, ^{και} βλέπουμε μονάχα την αντίδραση σήμερα και αδιαφορούμε για τη γενικότερη επίπτωση στο αύριο, θα πελαγοδρομήσουμε στους μαιάνδρους του πολιτικού κόστους. Έχουμε πικρή εμπειρία από μία πολιτική που προσανατολίζεται στο πολιτικό κόστος.

Σύντροφοι και συντρόφισσες,

Η πολιτική που ακολουθούμε μορφοποιήθηκε στις αποφάσεις του Συνεδρίου μας και επικυρώθηκε από την λαϊκή εντολή.

Αποτελεί, όμως, βαθύτατη προσωπική μου πεποίθηση ότι την ισότιμη συμμετοχή στην Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν την απαιτεί μόνον η πλειοψηφία της λαϊκής εντολής του Σεπτεμβρίου του 1996. Η συντριπτική πλειοψηφία του λαού δεν δέχεται να μείνει η Ελλάδα στο περιθώριο με συνεχώς συρρικνούμενες δυνατότητες. Η συντριπτική πλειοψηφία του λαού δεν θέλει την Ελλάδα ουραγό στην Ευρώπη με αρνητικές επιπτώσεις στο εισόδημα του και στις βιοτικές του συνθήκες. Ο ελληνικός λαός στην συντριπτική του πλειοψηφία, απαιτεί γενναίες και υπεύθυνες πολιτικές, που διασφαλίζουν μέσα από τον ευρωπαϊκό ρόλο της Ελλάδας τη δυνατότητα μιας ανταγωνιστικής και αναπτυσσόμενης οικονομίας. Αυτό κάνουμε με συνέπεια. Αυτό κάνει πράξη το ΠΑ.ΣΟ.Κ. με το σύνολο της πολιτικής του. Γι' αυτό η πολιτική μας έχει μαζί της την πλειοψηφία της κοινωνίας. Γι' αυτό οι επόμενες εκλογές θα είναι και πάλι μια νίκη του ΠΑ.ΣΟ.Κ., μια νίκη της τολμηρής και υπεύθυνης και αποτελεσματικής πολιτικής μας.

Έχουμε δρομολογήσει πολιτικές μεταρρύθμισης σε όλους τους τομείς. Μόνον με τον ριζικό εκσυγχρονισμό και την τολμηρή μεταρρύθμιση των αδρανών τομέων της ελληνικής οικονομίας και κοινωνίας θα ανταπεξέλθουμε με επιτυχία στην πίεση του αδυσώπητου παγκόσμιου ανταγωνισμού.

Ο κρατικός προστατευτισμός είναι -πλέον- και αδύνατος και ατελέσφορος. Ο αλόγιστος υπερδανεισμός έχει κλείσει τον οδυνηρό κύκλο του και πιστεύω ότι καμιά σώφρων και υπεύθυνη κυβέρνηση δεν θα ξαναμπεί στην τροχιά αυτού του φαύλου κύκλου. Η δημοσιονομική πειθαρχία είναι πολύτιμο και αναγκαίο εργαλείο για την άσκηση μιας αποτελεσματικής οικονομικής πολιτικής αλλά το πραγματικό «κλειδί» της επιτυχίας βρίσκεται στην ανασύνταξη του παραγωγικού μηχανισμού της χώρας, με αιχμή τον αδρανή γίγαντα του δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα.

Ταυτόχρονα, όμως, η πολιτική μας είναι η μόνη πολιτική πρόταση που εγγυάται ότι η ανάπτυξη της χώρας δεν ταυτίζεται με την μονομερή αύξηση των κερδών του κεφαλαίου αλλά με την παράλληλη διαμόρφωση ενός κράτους πρόνοιας, που αποτελεί με την σειρά του μοχλό της ανάπτυξης.

Το κράτος πρόνοιας για μας, δεν είναι ούτε η συντήρηση συντεχνιακών θυλάκων προνομιακής απομύζησης κοινωνικών πόρων, όπως το θέλουν κάποιες αντιλήψεις, ούτε αποσκοπεί να καθηλώσει τους πολίτες σε κάποια βοηθήματα υπό μορφήν ελεημοσύνης του κράτους, όπως πιστεύουν κάποιοι άλλοι, που νομίζουν μάλιστα ότι είναι και προοδευτικοί. Για μας το

κράτος πρόνοιας έχει δύο σαφείς λειτουργίες: εξασφαλίζει την υγεία και την ασφάλιση και τα βασικά αγαθά της ζωής, σε όσους πράγματι έχουν ανάγκη. Αλλά, το κράτος-πρόνοιας έχει για μας, κυρίως μια αναπτυξιακή διάσταση: το σύνολο των πολιτικών μας αποσκοπεί στην εξασφάλιση της απασχόλησης, την διαρκή μετεκπαίδευση του εργατικού δυναμικού, την παραγωγική και αποδοτική ενεργοποίηση όλου του ανθρώπινου δυναμικού της κοινωνίας. Η διαμόρφωση ενός σύγχρονου κράτους πρόνοιας βρίσκεται σταθερά, στο κέντρο της πολιτικής μας. Γι' αυτό δεν έχουμε από κανέναν ανάγκη να μας μιλάει για το «κοινωνικό πρόσωπο» της πολιτικής μας. Εμείς δεν έχουμε ανάγκη από «ίματζ μαίηκιν». Δεν χρειαζόμαστε εικόνες, γιατί για μας μιλάει η ιστορία μας, μιλάει το ίδιο μας το έργο. Εμείς τώρα αντί να περικόπτουμε τις κοινωνικές δαπάνες τις αυξάνουμε σταθερά και τις κατανέμουμε με κοινωνικά δίκαιο και αποδοτικό τρόπο.

Θέλω να θυμίσω της ασφάλιση των αγροτών, τη δημιουργία

και την επέκταση του Ε.Κ.Α.Σ. ^{Χτες παρουσίασα το νέο} ~~Θέλω να θυμίσω τα~~

~~οργανωμένα μέχρι σήμερα ομόνοια προγράμματα~~ ^{ομογενήματα μέχρι σήμερα ομόνοια προγράμματα} για την αντιμετώπιση της ανεργίας/των νέων και

~~των~~ μακροχρόνια ανέργων ^{των}

το
έτσι
όσο
ιδίω σου

~~Quia ego non habeo ad dantes gratiam~~

Στην ερωδιωθή ^{μας αυτή} ~~των σιχίων μας~~ είμασθε απαράντεστοι. Δεν ~~είναι~~
^{την υφ'ιότητά σας} διαπραγματευόμαστε. Πέριτοι φαίνεται να μορίζουν ότι μπορούν
 να δέσουν ορατά ~~απαραντήματα~~. Κάνουν μάθος. Ο διαφεύγει ~~και~~
 η ευήνητον ~~αυτή~~ έχουν σίχον τη μεγαλύτερη δυνατή συσώδερση
 και κινηζωοίηση. ~~Αλλά~~ ^{Πασι} ~~Πασι~~ ^{Παραρρημασίου} δέσμε να προχωρήσουμε
 σταδερά με κοινωτική συνοχή. ~~Οι παραρρημασίου~~ ^{Οι παραρρημασίου} δεν εωιδέχεται
~~ορατά αμαρτίες~~. Πασι' υφ'ιότητάς μας δεν είναι η κατοχή της εξουσίας
 αλλά το συμφέρον του τόπου.

^{αυτό που}
 Γιατί ~~αυτά~~ ειδικώσαμε είναι ξεκάθαρο
 Δεν χρειαζόμαστε ελιγμούς, ~~αλλά αυτό που κάνουμε: καθαρές~~
~~αποφάσεις και θαρραλέες λύσεις στα προβλήματα του λαού~~
~~και της χώρας:~~

^{Σύντροφοι, συντρόφισσες}
 Κλείνοντας θέλω να τονίσω για πολλοστή φορά ότι ~~χρειάζεται~~
 η συνδυασμένη δύναμη όλων μας μέσα στο κόμμα, από την
 βάση ως την κορυφή για να πάμε μπροστά τους στόχους μας.
 Χρειάζεται η ενότητά μας σαν μια γροθιά για να πείσουμε την
 κοινωνία ότι οι μεγάλες τομές και οι μεταρρυθμίσεις είναι ο
 μόνος δρόμος για μια ισχυρή και ευημερούσα Ελλάδα.
 Χρειάζεται όλοι, με πολιτική ενότητα και συμφωνία,
 κατακτημένη μέσα από τις ανοιχτές διαδικασίες μας να
 κατευθύνουμε με σταθερότητα την χώρα στο νέο παγκόσμιο
 περιβάλλον.

Σύντροφοι και συντρόφισσες,

Το 2000 είναι πολύ κοντά. Οι μήνες που απομένουν είναι
 ελάχιστοι μπροστά στις ποιοτικές αλλαγές που θα πρέπει να
 έχουμε ολοκληρώσει μέχρι τότε, ~~για~~ να μη χάσουμε τις μεγάλες
 ευκαιρίες που μας παρουσιάζονται. Για να κερδίσουμε το
 μεγάλο στοίχημα της ισχυρής Ελλάδας στην αυριανή
 πραγματικότητα του 2000.

Κ.Φ.

Σύντροφοι και συντρόφισσες,

Η Κεντρική μας Επιτροπή συνέρχεται σε μία κρίσιμη στιγμή του κυβερνητικού μας έργου, σε μια κρίσιμη στιγμή για την χώρα. Το μεταρρυθμιστικό και εκσυγχρονιστικό έργο της λαϊκής εντολής του Σεπτεμβρίου του 1996 βρίσκεται σε μία από τις πιο σημαντικές φάσεις της υλοποίησης του. Από την ολοκλήρωση αυτών των μεταρρυθμίσεων δεν εξαρτάται μόνον η επιτυχία και η ποιότητα του κυβερνητικού μας έργου. Δεν δίνουμε σήμερα την μάχη ενός κόμματος ή μιας κυβέρνησης. Η επιτυχία της πολιτικής που εφαρμόζουμε είναι ταυτόσημη με τις τύχες της χώρας. Σήμερα όσο ποτέ αποδεικνύεται ότι η πολιτική που χαράξαμε και προτείναμε στον ελληνικό λαό προάγει και προασπίζει αποφασιστικά τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα της χώρας. Οι στόχοι της πολιτικής μας δεν αφορούν συγκυριακές διευθετήσεις και ρυθμίσεις. Δεν είναι «μερεμέτια» και εξωραϊσμοί στα «κακώς κείμενα». Η χώρα αλλάζει, η χώρα πάει μπροστά, η χώρα ^{ωριμάζει} ~~κερδίζει έναν έναν~~ τους μεγάλους της στόχους. Η Ελλάδα δεν είναι σήμερα στο περιθώριο. Η Ελλάδα είναι σήμερα στην καρδιά, στην πρώτη γραμμή των μεγάλων ευρωπαϊκών εξελίξεων.

Όπως γνωρίζετε, βρισκόμουν στο Λονδίνο για την Ευρω-Ασιατική συνάντηση κορυφής, πρώτα, και για την συνάντηση των πρωθυπουργών των Σοσιαλιστικών Κομμάτων του Ευρωπαϊκού Σοσιαλιστικού Κόμματος, που πραγματοποιήθηκε αμέσως μετά.

Θεωρώ σκόπιμο να παρουσιάσω στην Κεντρική Επιτροπή ορισμένα ουσιώδη συμπεράσματα από αυτές τις δύο συναντήσεις, από τις σημαντικές αλλά και χρήσιμες εργασίες που πραγματοποιήθηκαν. Στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. είχαμε διαπιστώσει πολύ έγκαιρα, ότι η κατάρρευση του διπολισμού, δεν σήμαινε αυτομάτως μια νέα παγκόσμια τάξη πραγμάτων. Είχαμε πει αντιθέτως, ότι το παγκόσμιο σύστημα εισέρχεται σε μια περίοδο ιδιαίτερα επικίνδυνης αστάθειας, καθώς οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής δεν είναι, αντικειμενικά, εις θέσιν να επιτελέσουν τον ρόλο του «πλανητάρχη».

Στην σκέψη των περισσότερων, αυτή η επιφύλαξη συνδυαζόταν, πάντως, με ορισμένες «σταθερές». Οι πιο πολλοί πίστευαν, ότι θα υπάρξει, στο τέλος, μια «τριγωνική ισορροπία» ανάμεσα στις «τίγρεις της Ασίας», τις ΗΠΑ και την Ευρωπαϊκή Ένωση. Θα έλεγα, όμως, ότι και αυτές οι βεβαιότητες, πρέπει να αντικατασταθούν με πιο προσεκτικές

και επιφυλακτικές προσεγγίσεις. Η αναταραχή στη Νοτιανατολική Ασία αποδεικνύεται ότι έχει μεγάλο βάθος και ~~εκρίθη~~^{εμφανίστηκε} ότι εγκυμονεί ακόμα μεγαλύτερους κινδύνους, από ό,τι ζήσαμε το περασμένο φθινόπωρο, αν δεν ληφθούν τα κατάλληλα μέτρα. Αυτή τη φορά, σε ρόλο ασθενούς κρίκου πρόβαλε η θεωρούμενη ως εγγύηση Ιαπωνία, η χώρα του μεγάλου οικονομικού θαύματος, η χώρα που προβαλλόταν ως πρότυπο επιτυχίας και ανάπτυξης. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεσμεύτηκε ότι θα παράσχει κάθε δυνατή αρωγή στην κατεύθυνση της οικονομικής και νομισματικής σταθερότητας της Ασίας. Και γενικότερα, όλοι οι διεθνείς τραπεζικοί και οικονομικοί οργανισμοί ετέθησαν σε κατάσταση ετοιμότητας και αλληλεγγύης για την διασφάλιση της οικονομικής σταθερότητας στην Ασία.

Αλλά από όλους τονίστηκε προς τις χώρες της Ασίας, ότι η αγωγή και η αλληλεγγύη δεν ~~δίνονται~~^{συμβιβάζονται} με την ταυτόχρονη οικοδόμηση προστατευτικών μηχανισμών στις οικονομίες αυτών των χωρών. Η αρωγή και η αλληλεγγύη αλλά και η αντιμετώπιση των προβλημάτων, πρέπει να πραγματοποιηθούν μέσα στις συνθήκες του ανοιχτού παγκόσμιου ανταγωνισμού, όπως έχει κωδικοποιηθεί στις

αλληπτάλληλες διεθνείς συμφωνίες που επικύρωσαν την νέα διεθνή οικονομική πραγματικότητα.

Σύντροφοι και συντρόφισσες,

Η σημερινή παγκόσμια πολιτική σκηνή δεν επιτρέπει ούτε άγνοια ούτε επανάπαυση σε καμιά χώρα, όσο μεγάλη ή μικρή και αν είναι. Η παγκοσμιοποίηση είναι μια πραγματικότητα που ή την αντιμετωπίζεις δυναμικά, ή πρέπει να είσαι έτοιμος να καταβάλλεις το σκληρό αντίτιμο του αυτοαποκλεισμού σου. Η χάραξη μιας εθνικής πολιτικής στις σημερινές συνθήκες δεν μπορεί να γίνεται με την στάση της στρουθοκαμήλου. Δεν μπορείς σήμερα να συμπεριφέρεσαι σαν να μην έχει αλλάξει τίποτε στον κόσμο γύρω σου. Δεν μπορείς να καλείς σε πολιτικές, που δεν ισχύουν ούτε για την Κομμουνιστική Κίνα και πιθανόν δεν θα τις εφάρμοζε ούτε ο Φιντέλ Κάστρο, αν δεν αντιμετώπιζε τον αμερικάνικο αποκλεισμό. Δεν μπορείς να καλείς σε πολιτικές που αυτομάτως, όχι μόνον σε αποκλείουν από την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά σε αποκλείουν από την διεθνή σκηνή. Υπάρχουν δύο εξηγήσεις για την στάση αυτή των κομμάτων της αντιπολίτευσης. Είτε δεν κατανοούν την σημερινή διεθνή πραγματικότητα, είτε την κατανοούν, αλλά

προτιμούν αντί να χαράζουν υπεύθυνες πολιτικές να δημαγωγούν.

Έχει πάρει λάθος δρόμο η αντιπολίτευση. Τα κόμματα δεν είναι μηχανισμοί που μόνον στόχο έχουν την άσκηση και την νομή της εξουσίας, ώστε να θέλουν να κολακεύουν τον λαό, να εφησυχάζουν την κοινωνία, να αδρανοποιούν την κοινωνική δυναμική. Τα κόμματα οφείλουν να είναι δύναμη ευθύνης, δύναμη πρωτοβουλίας, δύναμη αλλαγής και πρωτοπορείας. Εμείς, το ΠΑ.ΣΟ.Κ., διαλέξαμε τον δρόμο της ευθύνης απέναντι στον λαό και τον τόπο. Η πολιτική που ακολουθούμε είναι η πολιτική που διασφαλίζει την ανάπτυξη, την κοινωνική πρόνοια, την ασφάλεια και την ευημερία, την διεθνή θέση της χώρας. ~~Εμείς δεν προτάσσουμε το κομματικό συμφέρον από το συμφέρον της κοινωνίας.~~ Εμείς προτείνουμε ένα ξεκάθαρο πρόγραμμα στον ελληνικό λαό. ~~Και εκτελούμε την εντολή του στο ακέραιο.~~ Η αντιπολίτευση μπορεί να σχολιάζει τις εξελίξεις από τα λαγούμια της στρουθοκαμήλου. Και θα εξέλθει από την μακαριότητά της, όταν η ψήφος του ελληνικού λαού για άλλη μια φορά θα αξιολογήσει ποιός πάει μπροστά τα συμφέροντα της χώρας. Ποιός έχει πρόγραμμα, σχέδιο, θέσεις και έργο για την ^η ισότιμη πορεία της χώρας στην Ευρωπαϊκή Ενοποίηση. Ποιός διασφαλίζει μια Ελλάδα που

και σωστούμε με επιτυχία
στα κρίσιμα
ερωτήματα
Πώς ετοι-
μούνται
ταί η
αυτοίτη
Πώς
διασφα-
λείται

ευημερεί, μια Ελλάδα ανταγωνιστική και υπερήφανη στον σημερινό απαιτητικό κόσμο.

Εμείς πράττουμε στο ακέραιο το χρέος μας απέναντι στον ελληνικό λαό. Η πολιτική μας ήδη αποδίδει καρπούς. Η Ελλάδα σήμερα δεν επαιτεί αλλά απαιτεί και επιβάλλει την παρουσία της και διασφαλίζει δυναμικά τα συμφέροντά της.

Σύντροφοι και συντρόφισσες,

~~Μόνον η λογική της στρουθοκαμήλου μπορεί να συσκοτίσει~~
~~ακόμα και τις πιο διαυγείς επιτυχίες της κυβέρνησης. Μόνον η~~
~~άγνοια ή η κακοπιστία μπορεί να παρακάμψει το γεγονός, ότι~~
~~όσα συνέβησαν δεν είναι κομματικές ή κυβερνητικές επιτυχίες~~
~~του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά είναι κέρδος και όφελος για την χώρα.~~
Παίρνω ένα πρόσφατο παράδειγμα. Μας άσκησε έντονη
κριτική η αντιπολίτευση ότι ~~κάναμε υποτίμηση και δεν~~
~~τολήσαμε να πούμε την λέξη υποτίμηση. Και ένιωθαν πολύ~~
~~περήφανοι αυτοί οι άνθρωποι που «ξεσκέπαζαν» -τάχα- τις~~
~~αδυναμίες της πολιτικής μας, όταν δεν λέμε την λέξη~~
~~«υποτίμηση».~~

αφέθηκε η
οικονομία
να ακολουθήσει
το δρόμο της
αυτονομίας
και της
αυτονομίας
της δραχμής.

τονίζοντας ότι

Αλλά σύντροφοι, εδώ έχουμε την μεγάλη απόδειξη ότι οι άνθρωποι είναι αλλού, είναι πίσω από τις νέες πραγματικότητες και τις ανάγκες της χώρας. Η ανθρωπότητα επικοινωνεί με δορυφόρους, έχουμε μπει στην εποχή του κομπιούτερ και αυτοί χτυπάνε τα ταμ-ταμ, λες και ο ελληνικός λαός ζει κάπου στην Παταγωνία και δεν βλέπει τηλεόραση, δεν διαβάζει εφημερίδες, δεν ακούει ειδήσεις και δεν γνωρίζει ότι δεν είμαστε μια φυλή κάπου στον Αμαζόνιο, αλλά μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μια χώρα που μετέχει στις διαδικασίες της ΟΝΕ.

Αν λοιπόν λέγαμε ότι κάναμε υποτίμηση, για να ικανοποιήσουμε αυτούς τους κυρίους, θα αδικούσαμε, όχι ~~μόνον~~ την νοημοσύνη του έλληνα, αλλά την οικονομική σημασία και το πολιτικό βάρος της συμμετοχής της χώρας μας στον Μηχανισμό Συναλλαγματικών Ισοτιμιών που επιτύχαμε.

Η συμμετοχή της δραχμής στο ERM είναι κάτι πολύ πιο διαφορετικό και πολύ πιο απαιτητικό από την κλασική υποτίμηση, όπως την γνωρίζαμε παλαιότερα, στην πρακτική των κλειστών οικονομιών και του προστατευτικού κελύφους του εθνικού κράτους. Η συμμετοχή της δραχμής στον Μηχανισμό Συναλλαγματικών Ισοτιμιών, είναι ένα αποφασιστικό βήμα για την ισότιμη ένταξη της Ελλάδας στην

Γιατί έχουμε
ενα μίσθος
μηνύματα
για το π
επιδιώκουμε
και το τι
ωριμάσαμε.
Θα δύναιτο
το μήνυμά
μιας ώρας
μετά την α-
υτονομίας,
τη στιγμή
που θα αρωστή
γορά σωστό
το 1981 και
μετά είραμε
σε θέση να
συμμετέχου-
με και
ευρωπαϊκή
εξέλιξη με
το έργο
που έχουμε
θέση οι αμέ-
λητες.

η αρωστή γορά που αρωρίζει επιφραίνεται 7 χώρες. Είναι
αναμείβονται της αρωσώθειας μας με. Αυτό που ήταν αδύνατο να γίνει
το ωριμάσει

ONE και σε καμιά περίπτωση δεν είναι υποτίμηση, όπως μάθαμε στο παρελθόν την έννοια. Για την ακρίβεια, είναι μια

επικύρωση της θετικής πορείας της ελληνικής οικονομίας, την οποία επέτυχε ο ελληνικός λαός με τις προσπάθειες και τις θυσίες του. Αλλά η διαφορά από το παρελθόν, από τις θυσίες

χωρίς αντίκρουσμα, είναι ότι -επιτέλους- οι προσπάθειες και οι θυσίες «πιάσαν τόπον». Τώρα είμαστε πιο ασφαλείς μέσα στον Μηχανισμό Συναλλαγματικών Ισοτιμιών. Αλλά και πάλι

θα ήταν λάθος, είτε να πανηγυρίσουμε, είτε να εφησυχάσουμε.

Γιατί η προσπάθεια πρέπει τώρα να γίνει πιο έντονη και πιο αποφασιστική, ως την στιγμή της οριστικής ένταξης της χώρας στο ΕΥΡΩ.

Εμείς λοιπόν δεν παίζουμε με τις λέξεις. Γιατί οι στόχοι της χώρας δεν επιτρέπουν σε κανέναν λεκτικά παιγνίδια και νοητικές ακροβασίες. Η αντιπολίτευση χτυπά το ταμ-ταμ, υποτιμώντας τον λαό και τα προβλήματα αλλά και τις προοπτικές του τόπου.

Έχω τονίσει επανειλημμένα, κάτι που η αντιπολίτευση όχι μόνον δεν κατανοεί, αλλά δείχνει να το περιφρονεί κιόλας: η ισότιμη ένταξη της χώρας στην ONE είναι ακρογωνιαίος λίθος της πολιτικής μας, όχι μόνον για λόγους οικονομικούς. Έχω

τονίσει επανειλημμένα και το επαναλαμβάνω και τώρα: αν η Ελλάδα μείνει έξω από το ευρωπαϊκό γίγνεσθαι, αν αποκλεισθεί από την διαδικασία της ευρωπαϊκής ενοποίησης, οι επιπτώσεις θα είναι καταστροφικές στην οικονομία, στην κοινωνική ασφάλιση και την πρόνοια, στις προοπτικές ανάπτυξης της χώρας. Ο αποκλεισμός της χώρας από την Ευρωπαϊκή Ενοποίηση θα έχει, επίσης, βαρύτατες συνέπειες στην εθνική ασφάλεια και στην εθνική ασφάλεια και στην διεθνή θέση της χώρας. Εμείς, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η κυβέρνησή μας δεν πρόκειται ποτέ να θέσουμε σε κίνδυνο τα εθνικά συμφέροντα της χώρας. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η κυβέρνηση δεν πρόκειται ποτέ να πούμε ψέματα στον λαό, δεν πρόκειται ποτέ να υποκύψουμε στον λαϊκισμό και την δημαγωγία με την οποία καλύπτουν άλλοι το κενό της δικής τους πολιτικής πρότασης.

Σύντροφοι και συντρόφισσες,

Η πολιτική που ακολουθούμε μορφοποιήθηκε στις αποφάσεις του Συνεδρίου μας και επικυρώθηκε από την λαϊκή εντολή. Αποτελεί, όμως, βαθύτατη προσωπική μου πεποίθηση ότι την ισότιμη συμμετοχή στην Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν την απαιτεί

μόνον η πλειοψηφία της λαϊκής εντολής του Σεπτεμβρίου του 1996. Η συντριπτική πλειοψηφία του λαού δεν δέχεται να μείνει η Ελλάδα στο περιθώριο. Η συντριπτική πλειοψηφία του λαού δεν θέλει την Ελλάδα ουραγό στην Ευρώπη. Ο ελληνικός λαός στην συντριπτική του πλειοψηφία, απαιτεί γενναίες και υπεύθυνες πολιτικές, που διασφαλίζουν τον ευρωπαϊκό ρόλο της Ελλάδας. Αυτό κάνουμε με συνέπεια. Αυτό κάνει πράξη το ΠΑ.ΣΟ.Κ. με το σύνολο της πολιτικής του Γι' αυτό η πολιτική μας έχει μαζί της την πλειοψηφία της κοινωνίας. Γι' αυτό οι επόμενες εκλογές θα είναι και πάλι μια νίκη του ΠΑ.ΣΟ.Κ., μια νίκη της τολμηρής και υπεύθυνης και αποτελεσματικής πολιτικής μας.

Έχουμε δρομολογήσει πολιτικές μεταρρύθμισης στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Οι πολιτικές μας αυτές έχουν ένα διπλό στόχο: αφενός αποσκοπούν στον εκσυγχρονισμό της ελληνικής οικονομίας και κοινωνίας, ώστε να διασφαλιστεί η ανάπτυξη της χώρας. Μόνον με τον ριζικό εκσυγχρονισμό και την τολμηρή μεταρρύθμιση των αδρανών τομέων της ελληνικής οικονομίας και κοινωνίας θα ανταπεξέλθουμε με επιτυχία στην πίεση του αδυσώπητου παγκόσμιου ανταγωνισμού. Ο κρατικός προστατευτισμός είναι -πλέον- και αδύνατος και ατελέσφορος. Ο αλόγιστος υπερδανεισμός έχει

κλείσει τον οδυνηρό κύκλο του και πιστεύω ότι καμιά σώφρων και υπεύθυνη κυβέρνηση δεν θα ξαναμπεί στην τροχιά αυτού του φαύλου κύκλου. Η δημοσιονομική πειθαρχία είναι πολύτιμο και αναγκαίο εργαλείο για την άσκηση μιας αποτελεσματικής οικονομικής πολιτικής αλλά το πραγματικό «κλειδί» της επιτυχίας βρίσκεται στην ανασύνταξη του παραγωγικού μηχανισμού της χώρας, με αιχμή τον αδρανή γίγαντα του δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα.

Η εξυγίανση της «Ολυμπιακής» και το σύνολο των μέτρων που έχουμε εξαγγείλει αποτελούν ένα πλέγμα μιας πρότασης συνολικής μεταρρύθμισης της ελληνικής οικονομίας και κοινωνίας, που το πρώτο σκέλος, όπως το έχουμε προσδιορίσει, θα ολοκληρωθεί αταλάντευτα την διετία 98-99.

Ταυτόχρονα, όμως, η πολιτική μας είναι η μόνη πολιτική πρόταση που εγγυάται ότι η ανάπτυξη της χώρας δεν ταυτίζεται με την μονομερή αύξηση των κερδών του κεφαλαίου αλλά με την παράλληλη διαμόρφωση ενός κράτους πρόνοιας, που αποτελεί με την σειρά του μοχλό της ανάπτυξης.

Το κράτος πρόνοιας για μας, δεν είναι ούτε η συντήρηση συντεχνιακών θυλάκων προνομιακής απομύζησης κοινωνικών πόρων, όπως το θέλουν κάποιες αντιλήψεις, ούτε αποσκοπεί να καθηλώσει τους πολίτες σε κάποια βοηθήματα υπό μορφήν ελεημοσύνης του κράτους, όπως πιστεύουν κάποιοι άλλοι, που νομίζουν μάλιστα ότι είναι και προοδευτικοί. Για μας το κράτος πρόνοιας έχει δύο σαφείς λειτουργίες: εξασφαλίζει την υγεία και την ασφάλιση και τα βασικά αγαθά της ζωής, σε όσους πράγματι είναι κοινωνικά ασθενείς. Αλλά, το κράτος-πρόνοιας έχει για μας, κυρίως μια αναπτυξιακή διάσταση: το σύνολο των πολιτικών μας αποσκοπεί στην εξασφάλιση της απασχόλησης, την διαρκή μετεκπαίδευση του εργατικού δυναμικού, την παραγωγική και αποδοτική ενεργοποίηση όλου του ανθρώπινου δυναμικού της κοινωνίας. Η διαμόρφωση ενός σύγχρονου κράτους πρόνοιας βρίσκεται σταθερά, στο κέντρο της πολιτικής μας. Γι' αυτό δεν έχουμε από κανέναν ανάγκη να μας μιλάει για το «κοινωνικό πρόσωπο» της πολιτικής μας. Εμείς δεν έχουμε ανάγκη από «ίματζ μαίηκιν». Δεν χρειαζόμαστε εικόνες, γιατί για μας μιλάει η ιστορία μας, μιλάει το ίδιο μας το έργο, οι δεσμοί μας με τον λαό.

Το κράτος πρόνοιας είναι η δική μας προσφορά, η προσφορά του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην Ελλάδα. Εμείς θεμελιώσαμε το 81-89, όλους τους θεσμούς του κράτους πρόνοιας σε όλους τους τομείς. Εμείς δημιουργήσαμε το ΕΣΥ, εμείς δώσαμε κοινωνική αξιοπρέπεια στην ύπαιθρο, εμείς σήμερα επεκτείναμε το ΕΚΑΣ και εμείς σήμερα εξισώσαμε την ασφάλιση των αγροτών με το ΙΚΑ. Εμείς σήμερα, είμαστε ίσως η μόνη χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία, αντί να περικόπτει τις κοινωνικές δαπάνες τις αυξάνει σταθερά και τις κατανέμει με κοινωνικά δίκαιο και αποδοτικό τρόπο.